

undvære. Jeg har set med Tilfredshed for den Egns Vedkommende, som jeg repræsenterer, at baade Amtmanden og Medlemmer af Amsraadet har udtalt deres store Betænkelighed ved, at man skulde kunne fratage Befolkningen Ruter, som de har saa stor Nytte af. Jeg tror, at man indenfor Rutebilerne Kreds ser lidt skævt paa dette Forhold. Man har tidligere ment at have Fjender i Amsraadet, fordi man sled paa Amtets Veje. Man har ogsaa haft det, og har det maaske nogle Steder endnu. Men dette Forhold er ved at forandre sig meget stærkt — navnlig ogsaa, efter at Vejene efterhaanden er blevet udbyggede, saa de holder —, saaledes at Amsraadene bliver Rutebilerne bedste Værnere, fordi Befolkningen, der har valgt Amsraadene, forstaar, hvilken Nytte de har af Rutebilen, medens Centraladministrationen med dens forældede Baneideer meget let kan blive Rutebilerne en farlig Fjende.

Dette Lovforslag skal jo ses i Sammenhæng med alle de øvrige store og dybt indgribende Motorforslag, der er fremsat. Det skal nu gaa i Udvalg, og der kan vi faa Lejlighed til at tale nærmere om det. Jeg vil haabe, at det høje Ting vil give mig Ret i, at det for Befolkningens Skyld ikke er rigtigt at centralisere Myndigheden her; den bør paa afgørende Punkter være, hvor den hidtil har været.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stensballe): Jeg vil gerne takke i hvert Fald Ordførerne for de tre Partier for den Modtagelse, de paa deres Partiers Vegne har givet dette Lovforslag. Min Tak gælder for saa vidt ogsaa den ærede Ordfører for det radikale Venstre (Gunnar Fog-Petersen), som han jo gav Lovforslaget Ret i den Betragtning, at det vil være rigtigt at regulere den offentlige Trafik i nogen Maade; men det ærede Medlem mente, at man var gaaet for vidt i saa Henseende.

De enkelte Ordførere har udtalt nogen Betænkelighed med Hensyn til Spørgsmaalet om, af hvem Tilladelse til Rutebilkørsel skulde gives, og derefter, paa hvilke Vilkaar den skulde gives, men kun det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) har opponeret imod, at Fragtmandskørselen blev inddraget under disse Regler.

Hvad Spørgsmaalet om, hvem der bør give Tilladelsen, angaar, ændres der kun paa enkelte Punkter ved de bestaaende Forhold, nemlig derved, at der nu gives Adgang til, at Rutebilerne kan køre ind paa Københavns Kommunes og Købstædernes Grund uden vedkommende Kommunalbestyrelses Tilladelse, og desuden derved, at der er tillagt Ministeren for offentlige Arbejder en Vetoret. Han kan forbyde Ruters Oprettelse. Derimod kan han ikke give Tilladelse til Ruters Oprettelse; alene hvor det drejer sig om Postkørsel og Omlægning af nu bestaaende Ruter, har han Ret til at give saadan Tilladelse, uanset hvad de kommunale Raad mener. Der er jo i og for sig heller ikke af de 3 Ordførere rejst vægtige Argumenter mod de Bestemmelser, Lovforslaget indeholder desangaaende. Der har vel været visse Betænkeligheder, men jeg vil haabe, at man i det Udvalg, som jeg forstaar skal nedsættes, vil kunne naa til Enighed om disse Punkter, saaledes at der kan blive Flertal for at gennemføre Lovforslaget ogsaa for disse Bestemmelser Vedkommende. Men jeg vil gerne slaa fast, ogsaa overfor det ærede 9de Medlem for 6te Kreds, at Ministeren ikke kan give Tilladelse til at oprette Ruter. Ministeren har efter Lovforslaget kun Ret til at forbyde Oprettelsen af Bilruter ud fra de Hensyn, der nævnes i Lovforslaget. Ministeren har efter Forslaget ved sin Side et Nævn, mod hvis Alsidighed der ikke har været rejst nogen Kritik ved denne Behandling. Dette Nævns Opgave er rent sagligt at overveje og fremkomme med Indstilling til Ministeren om de Forhold, som efter dets Mening gør sig gældende med Hensyn til Ruters Oprettelse.

Det ærede Medlem for 3die Kreds (Mægaard) berørte, at den særlige Rutebilafgift, der omtales i Færdselsloven, er strøget. I den Anledning vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa, at ogsaa et andet Forhold bliver ændret nu. Som Afgiftsloven er forelagt, vil Sognekommunerne nemlig faa Adgang til en særlig Afgift. Men Sognekommunerne — det var jo navnlig i deres Interesse, at Rutebilafgiften i sin Tid blev paalagt — har tillige Adgang til at bruge et vist Beløb til visse Foranstaltninger, f. Eks. til at dække Vejsliddet ved Rutebilkørselen efter Amsraadets nærmere Tilladelse. Men hvorledes man skal